

§. 3. Тѣхнитѣ нашествіа въ Имперіята.

Първый пѣтъ на имперіята тѣ нападнахъ въ царуванъето на Августа; но исторіята не ни казва коя область ударихъ тогазъ. Знаимы само, че като приближилъ Друзъ (Drusus), испратенъ срѣщу тѣхъ отъ Августа, който по онуй време бѣше въ Галлія, тѣ спичелихъ пакъ страната си, която бѣхъ имъ отнели. А въ 69 год. по Р. Х. Легіонитѣ, които имахъ становетѣ си въ Мизія, като получихъ заповѣдь отъ Отона да идѣтъ въ Италія срѣщу Вителія, Дакитѣ отвѣждъ Дунава, които, споредъ Тацита, имахъ обичай да не оставатъ на миръ Римлянитѣ освѣнь когато имъ идѣше на смѣтката да ги нападатъ, възползуваны отъ този случай, мпнахъ Дунава и завладѣхъ една часть отъ Мизія; но Мусіенъ, който минуваше прѣзъ тѣзи область за да иде въ Италія, накара ги да са теглѣтъ назадъ, и остави тамъ нѣкого си Агриппа (който понапредъ былъ проконсулъ въ Азія) съ едно тѣло войска за да я пази отъ варваритѣ. ⁽³⁾

На другата година Сарматытѣ убиватъ Агриппа, тогазъ Дакитѣ нахълтахъ обрѣжени въ Паннонія, и, слѣдъ като ограбихъ тѣзи область, стигнахъ чакъ до Мизія, дѣто са съединихъ съ Сарматытѣ. Но оттамъ скоро ги изгони Рубрій-Галлъ, когото И-ръ Веспасіанъ бѣше испратилъ срѣщу тѣхъ.

Около 86 год. по Р. Х., Дакитѣ опустошихъ изново съсѣднитѣ провинціи и на стѣждѣ сторихъ ужасны жестокости, тогазъ Домиціанъ са рѣши веке лично да иде отгорѣ имъ за да ги усмири или по-

⁽³⁾ Tacit, l. III, c. 46; p. 73, 74.